

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s'dingsdags, s'donderdag en zaterdag.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker
uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alletoezending van brieven,annoncen,geld,enz.,moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
" " " " " " " " 8 fr. buiten " " " " " " " " " " " "
Een blad afzonderlyk. " " " " " " " " 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 " "
De reclamen " " " " " " " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzoekt duidelyk
uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in
het fransk blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven genieten voordeeligere conditiën.

TONGEREN, DEN 25 JULY.

Een Franschman, die sich verdienstelyk jegens België maakt.

Parys is voor ons het middenpunt der beschaving, de zon van waer alle licht, alle gezond verstand, alle glans en heerlykheid uitgaet; wy leven in en door Parys; onze lektuer, onze tooneelspelen, onze meubels, onze modes, onze roem komt van daer, en hoewel *ces aimables français* ons soms voor Bedouynen en eene soort van slinger-apeen houden, zitten wy toch voor hen op de kniën en aenbidden hunne geestigheid.

Als er een boek te Parys uitkomt, wordt het door ons met duizenden gekocht, en wat men daerin schryft, wordt dan ook als zuivere waerheid aengenomen — en de Franschen weten zoo goed onze verkleefdheid te waerleeren, dat zy, wanneer zy ons niet groot en verdienstelyk, ten minste origineel maken en de paryzische gapers aanzetten om die curiositeiten, welke aen deze zyde van Quiévrain wonen, te komen bewonderen.

Alexandre Dumas, Jules Janin, Theophile Gauthier en Gerard de Nerval hebben dan ook onze eeuwige dankbaarheid gewonnen, door ons zoo kurieus om zien voor te stellen als Laplanders en Hottentotten; M. Maltebrun, een paryzisch scribent — doch het kan de gekende Maltebrun niet zyn — komt op zyne beurt zich jegens ons verdienstelyk maken door een boek, dat hy getiteld heeft *la Belgique et les Pays-Bas illustrés* — en indien ons gouvernement ter belooning hem niet wil verheffen tot het baronschap, dan ten minste moest het hem verzoeken, of hy zich zou willen gewaerdigen het ridderkruis aen te nemen.

M. Maltebrun schryft zoo schoon, zoo waer, zoo verheffend over België; hy heeft onzen toestand zoo diep bestudeerd, dat zyn boek een wezenlyk monument voor ons is — en om te toonen, hoe goed hy de belgische natie kent, moeten wy het volgende in zyn boek lezen:

« *Nationale kleuren*. De vlag van België is drykleurig: » rood, geel en groen; de kleuren zyn regtstandig; het » groen houdt aen den stok. » Gy zult misschien denken, lezer, dat M. Maltebrun zich vergist, dat de kleuren van België rood, geel en zwart zyn; in 't geheel niet. Wy hebben dat altyd zoo gemeend, maar wy hebben verkeerd gezien, en, domooren die wy zyn! wat wy aenzagen voor zwart, is heel eenvoudig groen. Hoe zou

M. Maltebrun, een Franschman en op tien uren afstand van België woonende, niet beter weten dan wy hoe onze driekleur-vlag er uitziet!

Laet ons zoo min ondankbaer zyn voor M. Maltebrun als voor Gauthier en Janin, die hier bedouynen gezien hebben — en uit dank voor zyne ontdekking, zynen naam glorieryk tusschen onze franschse beroemde schryvers opnemen.

M. Maltebrun heeft eene andere ontdekking gedaen: » België heeft, meldt de geleerde schryver, eigenlyk » gezegd, geene militaire marine, want men kan dien » naem niet geven aen veertien ligte vaertuigen met » vier-en-negentig stuk kanon en gestationneerd te » Antwerpen en te Oostende, om te kustten te bescher- » men. De koning bezit eene plezierjacht en eene » stoomboot voor zyne reizen naer Londen. »

En wy die dachten, dat wy geene marine hadden! Wy die meenden, dat onzen heele marine bestond in een ouden verrotten romp, die dreigt te zinken als men er een enkel kanonschot op lossen zou! Ook onze Kamer wist er niets van, en MM. Chazal en Rogier zullen deerlyk in de verlegenheid zitten, als die plaeg van een Coomans hun zal interpelleeren, hoe zy die veertien oorlogschepen hebben weten te bekomen, en waer zy die zoo lang en zoo verraderlyk hebben verborgen gehouden!

Maer in alle geval, wy moeten M. Maltebrun dankbaer zyn, dat hy aen de wereld, in die *langue universelle*, heeft bekend gemaakt, dat wy toch zoo arm niet zyn als sommige domme gazetschryvers het willen doen gelooven — zy, die durven beweerden, dat wy ter nauwernood eenen holleblok hebben, om op het water te laten dryven.

Het werk van M. Maltebrun verdient dus in ons midden een buitengewoon succes; het kan niet missen of de Belgen zullen in massa inschryven — en andermael aen die domme belgische schryvers doen gevoelen, dat het niet mogelyk is hier geest of verstand te hebben, maer dat alles van uit het zalige Parys moet komen.

Want het blyft immers eene eeuwige waerheid wat in de verleden eeuw zekere Belgen van zich-zelfen zegden: *les Pays-Bas n'ont jamais donné et ne donneront jamais un seul favori des Muses; le climat, nos climens, notre éducation s'y opposent*. Wat is er tegen zulk vonnis in te brengen, tenzy niets anders te koop en te lezen dan Dumas en — Maltebrun! *(Handelsblad.)*

DE KLEERMAKER IN DUIZEND ANGSTEN, OF ACHT DAGEN ONDER EENE ROOVERBENDE.

De liefelyke zon daelde langzaam neder en verkwikte met zachte stralen den aeribol, die den geheelen dag door zwaren regen was begoten geworden. Vergenoegd stapte ik stevig door, om, zoo mogelyk, voor de duisternis de nog twee uren van my verwyderde stad myner inwoning te bereiken.

Wel had men my in de laetste pleisterplaats opmerkzaam gemaakt, dat de weg eenzaam en onveilig was; doch geen schat met my voerende, en door myne langdurige militaire loopbaen niet zeer bevreesd, stoorde ik my weinig aen deze waarschuwing.

Intusschen had ik een groot deel van den weg afgelegd, toen de duisternis begon te vallen; regenwolken pakten zich andermaal aen het luchtruim zamen, en spoedig was het buitengewoon donker.

Ik verdubbelde myne schreden, niet alleen uit vrees voor den regen, maer ook de gedurige gedachte aen struikrovers maakte my min of meer beangst; zelfs begon ik by my zelve te overleggen, hoe ik my, in geval van nood, verdedigen zou of trachten te ontsnappen.

Ter goeder ure had ik myn verdedigingsplan beraemd; nauwelyks had ik hiermede gedaen, of er treedt iemand my regelregt in den weg met de donderende woorden: Uw geld of uw leven!

Hoewel ik van schrik geen grond onder myne voeten voelde, behield ik toch zoo veel tegenwoordigheid van geest, dat ik myne verwarring voor den roover wist te verbergen, en myn gemaakt plan tot redding in praktyk te brengen.

— Wel, kamersad! zoid ik, gy zyt my te vlug af, ik

meende juist uwe beurs te vragen; het schynt wel, dat wy hetzelfde beroep uitroepen.

De roover (*verwonderd*.) Dat is wel toevallig! er schynt alzo buiten ons departement nog eene onderneming in deze omstreken te bestaan, of werkt gy geheel op u zelve, zonder met anderen in verbinding te staan?

Ik. Neen, ik behoort tot eene geregeltje bende, die sinds verscheidene jaren in de meer noordwaerts van hier geleene plaatsen heeft geageerd; maer in de laetste dagen zit de heilige justitie ons zoo nauw op de hielen, dat wy niet alleen zeer dikwyls goede plannen moeten laten varen, maer ons daer ook niet meer veilig achten. Verscheidene van onze kameraden zyn gedeserteerd en hebben zich meer zuidwaerts genesteld, waer het bosch en bergryk land meerdere veiligheid aanbieden; gisteren nog hebben wy den kapitein het gevaerlyke onzer positie onder het oog gebracht en dringend verzoekt, een ander standpunt te zoeken en veiliger hoofdkwartier te betrekken; doch de man is zonder vrees en ziet daerom geen gevaer — hy is niet te bewegen. — Daer wy allen overtuigd zyn, dat de gewapende magt ons eersdaags zal overvallen, en alzoogalge en rad ons voor oogen staen, heb ik gisteren het koelbloedig besluit genomen, om myne voormalige kameraden op te zoeken, onderweg medenemende wat ik gtypen en vangen kan; het is op die reis, dat gy my op dit oogenblik ontmoet.

De roover. Alzo verlaet gy uw en post en zyt uwen kapitein niet getrouw?

Ik. Op het voorbeeld van anderen; dit is wel geene verschooning, maer wanneer men zeker is niet meer veilig te zyn, en, zoo als ik zeg, dagelyks galge en rad voor oogen heeft, ziet, dan zyn hier toch mitigerende omstandigheden aanwezig, en als bewezen te beschouwen.

Onder dit gesprek kwam langzaam iemand ons naderen, het was de kapitein van mynen gevaerlyken vriend.

Men vindt in de brusselsche briefwisseling der *Frontière belge* de volgende regelen, die bevestigen hetgeen men reeds gezegd heeft over den laetsten minister-raed, te Laeken gehouden:

« Ik weet gedeeltelyk wat er gebeurd is in den minister-raed. Inlichtingen waervan de nauwkeurigheid my gewaarborgd is door het karakter en den toestand van den persoon die my dezelve mededeelt, laten my toe te zeggen, dat niet één byzonder geval die vergadering van den raed deed noodig zyn. »

» De Koning heeft geloofd zyne ministers te moeten byeenroepen om ten hoogste twee kwestieën aen hun onderzoek te onderwerpen. Z. M. heeft hun den staetkundigen toestand des lands opengelegd, zoo als hy volgt uit de parlementaire kiezingen. Dit overzigt heeft hy hun voor oogen gelegd met die klaarheid en onpartydigheid die al de akten van onzen vorst kenmerken. Z. M. heeft vervolgens aen zyn kabinet gevraagd, of het dacht nog altyd de uitdrukking van de groote meerderheid der kiezers te zyn, en of, in het tegenstrydige geval, de ministers niet zouden erkennen, dat er veranderingen te brengen zyn in hun politiek program. »

» Het is klaer dat, met hun die vragen te doen, de Koning niet alleen het oog had op de katholieke tegenkanting die in eenige deelen des lands gezegepraeld, maer ook op de geavanceerde denkwyze, die zich zoo magtig in de hoofdstad heeft veropenbaerd. »

» Ik herhael dat Z. M. er zich by bepaeld heeft deze punten aen de overweging des kabinetes te onderwerpen, en dat zy zich wel heeft gewacht het minste besluit te vormen. »

De *Constitutionnel* van Hasselt kondigt aen dat M. de professor Thonissen de kandidatuur aenneemt welke een groot getal katholyke kiezers hem aangeboden hebben, voor de plaats van volksvertegenwoordiger van het arrondissement Hasselt, open staende ten gevolge van het overlyden van M. karel de Pitteurs-Hiegaerts.

M. Alph. Demalte, oud leerling van het kollegie van Tongeren, heeft zyn examen van kandidaet-apotheker afgelegd.

M. Henrard van Lanaeken heeft het examen van 2° doctoraet in geneeskunde afgelegd.

De kapitein. Goeden avond!

Wy. Goeden avond!

De kapitein (*tot my*.) Zeg eens, vriend! ik heb in de nabyheid uw gesprek gehoorl, en als ik u wel begryp, dan zoekt gy een ander t'huiskomen; wel nu, hebt gy lust om by my te dienen, ik heb nog gebrek aen een paar flinke kerels; zoo ik my niet vergis, zal ik in u een daervan gevonden hebben. Wy hebben een onbekend en veilig verblyf, maken goede zaken en myn volk is over my tevreden.

De roover. Ja, dat moet ik zeggen, de kapitein is een ronde vent, de buit wordt altyd billyk gedeeld, namelyk de helft voor den kapitein en de andere helft voor ons, daerenboven nog een vast weekgeld van tien gulden, dat by schrale tyden ons op de been houdt, vryen kost, een goed t'huiskomen en wat gy meer moogt verlangen.

De kapitein. Zoo is het, en gy verbindt u, om zoolang ik beveel, my te dienen.

Voor deze welgemeende aanbieding durfde ik niet te bedanken, uit vrees van my zelve te verraden; ook streefde my het vooruitzigt, van een roovershol te ontdekken, waernaer te vergeefs de regterlyke magt zoolang alle navorschingen had in het werk gesteld; — naer dit hol zou ik nu door den kapitein zelve worden beengeleid; het zou by eenige opmerkzaamheid my niet moeielyk vallen, om later den weg terug te vinden, en alzo de geheele bende aen de gerechtigheid over te leveren; ik zou daerdoor der maetschappy eenen dienst bewyzen, die my niet genoeg kon beloond worden.

Ik. Wel nu, kapitein! ik neem het aen, ik zal u volgen.

De kapitein (*legen den roover*.) Ga gy maer vooruit! Onze vriend gaat vooruit, ik volg met den kapitein; ik was over myn toestand niet gunstig gestemd. Duizendmaal wenschte ik wel, alles by de eerste ontmoeting maer te hebben afgegeven, en zonder iets myne reis te hebben ver-